

samarbejde på den økonomiske, herunder den monetære, politiks område.

De seneste begivenheder på det internationale monetære område har understreget, at det er en presserende opgave, at der gennemføres nye rammer for det internationale valutariske samarbejde, hvis det skal lykkes at tilgodese de behov, der nu melder sig med stigende styrke.

Det nære europæiske samarbejde om den økonomiske politik, er ikke et mål i sig selv. Det har kun interesse for det enkelte land, hvis det kan føre til en forbedring af dets befolknings livsvilkår. Den danske regering lægger afgørende vægt på at kunne gennemføre en national politik, som sikrer en mere retfærdig fordeling af goderne og derved større lighed og personlig frihed for den enkelte borger. Den danske regerings holdning til fremtidige planer vedrørende samarbejde om den økonomiske politik vil være bestemt af, om disse beslutninger harmonerer med denne nationale målsætning. Ministerrådet har vedtaget en resolution om økonomisk og monetær union, som min regering kan tilslutte sig. Ligesom regeringerne i de nuværende medlemslande finder den danske regering det imidlertid rigtigt at gøre det klart, at den tilslutter sig målene i denne resolution under visse forudsætninger. Jeg har allerede antydnet de principper, min regering lægger vægt på i denne sammenhæng. Vor deltagelse i det forudsete samarbejde må ikke stille sig i vejen for, at vi i det danske folketing kan føre en økonomisk politik, herunder i første række en skatte-, afgifts- og socialpolitik, der sikrer større lighed mellem de enkelte befolkningsgrupper.

Industripolitikken m. v.

Vi er stillet over for en helt ny målsætning. Det er ikke længere nok at koncentrere sig om industriel vækst, øget produktion og stabil økonomi. Vi må nu beskæftige os med selve det afgørende spørgsmål: hvad vil vi benytte de teknologiske fremskridt og den stigende velstand til? Vi må beskæftige os med, hvorledes vi bevarer et menneskevenligt miljø ikke blot gennem bekæmpelse af forureningen af de naturressourcer, som er en livsbetingelse for os alle, men også det endnu vigtigere spørgsmål, hvorledes vi i det samfund, der i stadig højere grad er

undergivet konkurrencens og den industrielle udviklings love, sikrer menneskene de vilkår, uden hvilke selv den industrielle vækst næppe er prisen værd. Det må erkendes, at vi hidtil ikke har lært at styre den tekniske udvikling. Vi må i tide sørge for, at mennesket og samfundet placeres i første række.

Økonomisk magt koncentrerer mere og mere. Multinationale selskaber øver i stigende omfang indflydelse på det enkelte lands interne politik. Det er en nærliggende opgave for de europæiske industrinationer at sikre, at denne udvikling kontrolleres og ledes i en retning, som er stemmende med lønmodtagernes og forbrugernes interesser. Erfaringen viser, at det enkelte land vanskeligt kan løse denne opgave.

På samme måde er der et klart behov for at undgå, at økonomisk aktivitet koncentrerer i bestemte områder af Europa. En balanceret regional udvikling er afgørende nødvendig og bør sikres såvel gennem et europæisk samarbejde som gennem en udbygning af den nationale indsats. I denne forbindelse vil jeg henlede opmærksomheden på Færøernes og Grønlands problemer, som kræver særlig opmærksomhed. Som bekendt har vi fundet det nødvendigt at anmode om særlige ordninger på visse felter for de to områder. Herudover er der behov for at overveje det almindelige problem om økonomisk udvikling i disse to danske områder.

Socialpolitik, uddannelse, kulturel udvikling

Det erkendes i stigende grad, at en avanceret socialpolitik, uddannelsespolitik og kulturudvikling udover at være et mål i sig selv er den vigtigste forudsætning for yderligere industriel vækst i de gamle industrinationer. En sådan udvikling er derfor en fælles europæisk interesse. Det europæiske samarbejde må som et af de vigtigste formål have at skabe de bedst mulige betingelser på disse områder. Udviklingen må imidlertid tilpasses efter de historiske og kulturelle traditioner i de enkelte lande. Den danske regering vil derfor fastholde, at den konkrete udførelse af socialpolitik, uddannelsespolitik og kulturpolitik forbliver nationale anliggender, der afgøres i de enkelte landes parlamenter,